

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK LAPJA

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, masszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, úszómesterek stb., fertőtlenítők, temetkezési alkalmazottak, kórházi segéd munkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9-től 12-ig, délután 3-tól 7 óráig. — Díjtalanul közvetít intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidéken.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-én.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. 16.
Telefon: József 122—24.

Hirdetések felvételnek a legjutányosabb árban.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Szerkesztő:

Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök

Felelős szerkesztő:
SZIEBEN F. JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Égész évre	200 korona
Fél évre	100 „
Negyed évre	50 „
Egyes szám	20 „

A nő szerepe a keresztény szociális politikában.

Irta s a keresztény szocialista párt kongresszusán elmondotta:
özv. Istvánffy Gyuláné.

Minket ker. magyar nőket nem a konjunktúra vetett fel, hanem munkára hívott igazi keresztény meggyőződésünk és erős hazaszeretetünk, olyan időben — 1918-ban — mikor nemcsak hálátlan, de veszedelmes vállalkozás is volt krisztusi eszméért küzdeni. Egy tisztalelkű, mélyen érző és gondolkozó, szerény, de törhetetlen energiától vezetett szelid szerzetesnő állott a lelkes kis csapat élén, mely a kom-mün letérése után rohamosan megnövekedve diadalra vezette a ker. nemzeti gondolatot.

Az első nemzetgyűlés sokat ígérő ösztöttele 80%-ban Schlachta Margitnak és az ő ker. női táborának érdeme. S mi hívek maradtunk ideáljainkhoz, hívek önmagunkhoz, hívek a mi k. vezérünkhöz, aki nemsokára újra kezébe veszi a zászlót, melyet a meg nem értés csavart ki kezéből egyidőre.

Sem őt, sem közülünk senkit nem vezet hiúság vagy szereplési viselkedés, csak a vágy, hogy ott legyünk a közösen elkövetett hibák és mulasztások helyrehozásánál s részt vegyünk az újjáépítés munkájában. Hogy a világot felforgató s minden kulturát leromboló gyűlölet helyébe odavigyük a szeretetet, amely épít, odaplántáljuk az összeomlott technikai kultúra fölé a lélek kulturáját. Vezet bennünket a meggyőződés is, hogy a szociális munkát tökéletesíteni fogja a nők közreműködése. Mert szocializmus tulajdonképpen az emberiség boldogságáért való munkálkodást jelent. S ki lehet-e zární ebből a munkából az emberiség hordozóit, az *anyákat*, akik a gyermek ápolásával és nevelésével öntudatlanul és természetesen már is azt a célt szolgálják. S végre ennek a fogalomnak *demokratikus* volta ki kell hogy zárja annak a lehetőségét, hogy az állampolgári jogok gyakorlásától a nemzet *nagyobb fele* eltiltassék.

Kereszténynek és szociálisnak kell lennie állami, megyei s községi egész adminisztrációknak. Az utolsó évtized máris öröndetes javulást mutat: a *parancsoló* közigazgatás átváltozott *dolgozóvá*. Mi azt várjuk a nő szeretetteljes anyai gondoskodásának, minden elnyomott és szenvedő iránt érzett részvételének és háziasszonyi tapasztalataiból kifejlődött praktikuságának az adminisztrációba állításától, hogy az tovább haladva egy lépéssel: *gondoskodó* közigaz-

gatássá fog válni. Szükségét érezzük a nő takarékos-ságának felhasználását is a köz javára. A köz-gazdaságnak az *elosztás* éppoly fontos tényezője, mint a *termelés*. S a beosztás és megőrzés asszonyi munka.

Hogy a közélet élő és cselekvő kereszténység-től legyen áthatva, ezt különösképen női hivatásnak, mondhatnám *küldetésnek* tartom. Így nyilatkozott a kath. nők Rómában tartott nemzetközi congressusán maga XI. Pius pápa is, aki a nőknek az *evangelium örök igazságaira épített közéleti tevékenységét kötelességnek* minősítette, a társadalmi és politikai erkölcsök megnevelését pedig apostoli munkájuknak. Köztudomású, hogy hit és erkölcs dolgában a nő az erősebb fél a férfival szemben; *nőnek* jelent meg először a feltámadt Krisztus. S a kereszt alatt Krisztus tanításáért küzdeni nekik már azért is különös kötelességük s egyben boldogságuk is, mert a kereszténység emelte ki a nőt a lelki rabszolgaságból s állította a férfi mellé, mint egyenlőrangú élettársat, aki neki Krisztusban testvére, aki ugyanazon szent-ségekkel él, ugyanazon cél felé haladván.

A nem ker. nő helyzete ma is szánalomra-méltó. A kínaiaknál az asszony játékszer, a néger-eknél teherhordó állat. A mohamedán nő nem olvas-hatja a Koránt, a hindu nő nem is érintheti a szent könyveket. S a 6000 éves kulturájukkal dicsekvő zsidóknál a nő nem részesül hitoktatásban, (most akarják ezt csak szokásba hozni!) nem vehet részt az egyházi szertartásokon s a zsidó férfi napi imádságban mond hálát istenének, hogy őt nem asszony-nak teremtette.

A ker. nőt ezzel szemben már az ősegházban ott találjuk a lélekmentés munkájában: segít az apostoloknak, az első lelkipásztoroknak a tanításban, az igehirdetésben, betegek gyógyításánál, szegények látogatásában. Csak sz. Pál római levelében 8 kiváló nőt említ, akiknek nagy szerep jutott az első egy-házak felszerelésében is.

A középkor elején találkozunk a nagy nőapostolokkal. Sz. Klotild téríti meg férje szívéen keresztül a frank népet. Angliában sz. Berta, Németországban sz. Matild, sz. Adelheid, sz. Kuniginda úttörői Krisztus tanításának. Ez utóbbinak unokatestvére első királyunknak sz. Istvánnak felesége Gizella, akiről szintén tudjuk, hogy udvarába gyűjtötte az előkelők leányait s miközben misemondó ruhákat himezgetett velük, tanitgatta őket az új hit igazságaira.

(Folytatjuk.)

A Szövetség csak úgy tudja teljesíteni kötelességét, ha tagjai rendszeren fizetik a járulékot.

Az „Otthon.”

Két hónapi szorgalmas munkának eredményéről óhajtók soraimmal beszámolni. Az az áldozatkészség, mely tagjaink részéről megnyilvánult minden dicséretet felülmúlott. Az egész heti fáradságos munka után, mely hivatásunkkal jár, a lelkünkben élő vágyakozásunknak utat nyitva, vasár- és ünnepnapjaink feladózva állottunk ki a közkórházaink és a főváros tulajdonát képező fürdők elé, hogy „Otthon”-unk alapjainak első komoly fundamentumát lerakhassuk.

Két hónapi szorgalmas munkának — amelyben tizenhárom vasár- és ünnepnap volt — az eredményeképpen 1,089,954 koronáról számolhattunk el. Ezen összegnek az összegyűjtésében 244 gyűjtő vett részt, akik között sokan voltak, kik nem e pályán működnek. Voltak többen olyanok is kik többször is résztvettek és reggeltől estig fáradhatatlan szorgalommal gyűjtöttek.

Köszönetünket és hálaikat legőszintebben és legméltóbban azzal reméljük kifejezni, ha lapunkban névszerint ismertetjük meg őket, hogy az utódaink is mindenkor láthassák az áldozatkészség és munkásság e nemes harcosainak nevét.

Andreikovics Teréz, Asbóth Ilona, Barinka Józsefné, Baló Mária, Biró Berta, Bordás Teréz, Balázs Flóra, Barmos Rózi, Boross Vilma, Bartalis Erzsébet, Bruttó Péterné, Bebossy Bözsi, Báthory Mancsi, Boda Margit, Balogh Margit, Buzás Istvánné, Bablák Anna, Becskesy Mária, Bartha Melinda, Bodoni Zsuzsa, Czich Henrikné, Csányi Julia, Czizjak Margit, Csaplár Katalin, Csomós Rózi, Csetneki Ilonka, Csetneki Anna, Deák Mária, Dabi Mária, Dobák Ferencné, Eder Teréz, Eröss Lajosné, Edeleányi Berta, Exner Adolfné, Feldmann Mária, Fábian Zsuzsa, Friedmann Vilma, Fodor Borbála, Földy Erzsébet, Fábiny Ilona, Felházer Ilona, Farnadi Róza, Fördös Margitka, Gábel Nusi, Gold Rózi, Györkös Istvánné, Gálík Ilonka, Gál Juci, Gölesz Józsefné, Göbölös Jánosné, Gianotti Mária, Glovóc Etel, Gálík Ilonka, Göbölös Ferencné, Gábris Mária, Guth Anna, Horváth Gyuláné, Harsányi Erzsébet Hámososi Istvánné, Horváth Franciska, Höle Emma, Horváth Lidia, Hertelendi Mária, Harkai Erzsébet, Horváth Franciska, Heitvoög Irén, Horváth Teréz, Homor Emilia, Hegedűs Jánosné, Herl Róza, Hesz Györgyné, Imre Jánosné, Iszl Pálné, Ince Rózi, Juhász Józsefné, ifj. Kiss Eszter, Kubica Anna, Kupidon Mária, Kántor Ferencné, Kuszkovszki Julia, Kovács Mancsi, Kovács Teréz, Kerekes Mancsi, Kiss Miklósné, Kerekes Bözsi, Kraicsir Rózi, Küvér Alajosné, Küvér Irén, Kelemen Mancsi, Kovács Jolán, Kovácsévics Viktória, Krizsán Mihályné, Kármán Péterné, Koleszár Mária, Kovács Julia, Kardos Imréné, Krajnyák Mária, Kerekes Mária, Kozma Rózi, Kövecsi Ilona, Kozma Margit, Kerélgyártó Istvánné, Kulpa Angella, Kacsó Kató, Koterba Keresi, Kocka Mária, Karvalics Eleonóra, Lefkóvics Benjáminné, Légrádi Sándorné, Lakatos Berta, Lápóssy Zsuzsa, Loncki Mancsi, Loncki Rózi, László Ilonka, Lipcei Lőrincné, Morvai Ilonka, Méder Mária, Martinovszki Teréz, Matovics Ilonka, Masický Mária, Máglí Józsefné, Márkus Jenőné, Márkus Miklós, Marics Julia, Matola Ferencné, Molnár Rózi, Molnár Mária, Molnár Élla, Mézes Julia, Makkar Antalné, Molnár Kató, Mészáros Györgyné, Molnár Irma, Madari Sándorné, Madari Rózi, Madari Gizella, Madari Ilonka, Meskó Andrásné, Matovics Irénke, Móny Sarolta, Nagy Józsefné, Novák Istvánné, Nyüző Margit, Nagy Erzsébet, Nagy Lidia, ifj. Novák Istvánné, Németh Mária, Ordán Mária, Pólei Edith, Polednák Berta, Pelván István, Papp Zsuzsa, Péter Róza, Papy Antalné, Perlaky Erzsébet, Pály Margit, Podgórec Katalin, Platschek Stefánia, Pipó Sándor, Preisz Elza, Pirker Emma, Previts Margit, Páv Gézané, Prazsinkai Janka, Preisendorfer Anna, Pártos István, Peleskey Endréné, Peleskey Esztné, Pruzinszki Mariska, Rákos Judith, Rákos Mariska, Rosenthal Mórné, Retter Istvánné, Romfeld Klementin, Somogyi Anna, Suba Imréné, Sós Gézané, Sarkady Eszter, Sós Bözsi, Sándor Lidia, Sáry Józsefné, Sebestyén Ilona, Sáringer Gizella, Sinkovics Jánosné, Süveges Istvánné, Schmiéd Gitta, Schneider Matild, Schneider István, Szielen József, Szabó Eszti, Szerdahelyi Juci, Szász Berta, Szóda Irén, Szilágyi Mária, ifj. Szabó Ilona, id. Szabó Ilona, Szalai Eszti, Szappanos Margit, Szlobocsán Anna, Sztán Jánosné, Szalay Eszti, Széplaki Julia, Sztankov Olga, Sztankov Jolán, Szilágyi Kató, Szentandrassy

nővérek, Szabó Mariska, Szőke Anna, Török Mária, Török Julia, Török Lajosné, Tatar Balázs és neje, Tóth Bözsi, Tanhauser Margit, Tóth Gyuláné, Tóth Kálmáné, Tóth Imréné, Tinka Istvánné, Timár Erzsébet, Tóth Paula, Tolnai Anna, Timon Ilona, Török Andrásné, Takács Istvánné, Válfy Ferenc és neje, id. Virág Julia, ifj. Virág Julia, Vujkov Mihályné, Varjas Rózi, Varga Mária, Váradi Emma, Vida Erzsébet, Varjas Józsefné, Walentin Matild, Weisz Eva, Wurfel Vilma, Urbancsek Imréné, Zennicki Mária, Zennicki Géza.

Köszönetünket fejezzük ki a székesfőváros polgármesterének, a fővárosi közkórházak és a fürdők igazgatóinak ezen jóakarató támogatásáért, mely ügyünkkel szemben megnyilvánult, valamint a gyűjtés engedélyezése ügyében kifejtett fáradozásáért dr. Krizs Árpád szövetségi elnökünknek.

Sajnálattal kell azonban megemlékeznünk a klinikák igazgatóiról, kik a klinikák előtti gyűjtésünk engedélyezéséhez nem járultak hozzá. Kérelmünket minden megokolás nélkül elutasították. Nem óhajtunk ezen ügyvel bővebben foglalkozni, azonban ez is bizonyítja, hogy kevés a pártfogónk és ha azt akarjuk, hogy e nemes törekvésünket siker koronázza, úgy azt csak a saját erőnkől tudjuk megvalósítani.

Szövetségünk tagjaiban van annyi akaraterő, áldozatkészség és az „Otthon”-ügy iránti nagy szimpátia, hogy azt meg is valósítsuk. Mindezen tulajdonságunkat a mi magunkra hagyatottságunk, árvaságunk, hajléktalanságunk és mostohaságunk adja meg. Erezzük a meleg „Otthon” hiányát, látjuk, mint válik testvéreink közül nap-nap után mind több hajléktalannal és látjuk szomorú szívvel, fájdalmas keserűséggel, mint vonszolják beteg, fáradt testüket azok a testvéreink, akik a betegágyból kelnek fel és üdülésre volna még szükségük, azonban nincs meg a módjuk hozzá.

Szövetségünk vezetősége megtette a kezdeményezés lépését, most már csak rajtunk a sor, hogy az „Otthon” megvalósuljon. Jegyezzünk minél több részvényt és minél előbb.

Lapunk zártáig a következő jegyzések folytak be:

Kocsis Emilia (167) 5010 K., özv. Horváth Gyuláné. Szechi Mária, özv. Cselovszky Pálné (100) 3000 K., Muntyán Gyuláné (67) 2110 K., özv. Sárossy Kajetánné, Csonka István, Boray Józsefné, Ince Rózi (50) 1500 K., Tóth Kálmáné (40) 1200 K., özv. Simon Gyuláné, (33) 990 K., Radován István, Schmiéd József (30) 900 K., Papy Antalné, Krecsmár Alojzia (20) 600 K., Horváth István (11) 330 K., Tóth Julia, Lax Janka, Varga Jánosné, özv. Nagy Józsefné (10) 300 K.

Adományok az „Otthon” alapra: Bodor Jánosné 2000 K., Rontó Ambrusné gyűjtése 2600 K., Tyeták Borbála, Radics István kórh. beteg 1000 K., Szt. István kórh. beteg Rappai Farkasné, és Sütő Margit 500 K., Forrai Margit 400 K., dr. Benedek Béláné, Balogh Ilona 300 K., Neustadt Rezsóné, Ordán Mária, Mosbauer Kálmáné 200 K., Neustadt Bözsike, Stefike, Németh Antal beteg, Margit kórh. beteg, Schmiéd József 100 K., N. N. 30 K.

Lapunk zártáig befizetett részvények száma összesen:

9665 darab, melynek összege:	289.830 K
Adományokból	69.262 ..
Tizenhárom napi gyűjtés eredménye	1,089.954 ..
Sérült pénz beváltásából (gyűjtés)	10.310 ..
Összesen: 1,459.356 K	

Legutóbb az „Otthon”-alapunkra gyűjtőkörlevelet is bocsajtottunk ki és lapunk zártáig dr. M. K. részéről 5000 K. érkezett be, melyért hálás köszönetet mondunk. Vezetőségünk tovább munkálkodik az „Otthon” ügyében. T. tagjainkat kérjük, hogy tehetőségükhöz mérten jegyezzenek részvényt.

Fizetésrendezés.

Szövetségünk f. é. május havában memorandummal fordult a főváros X. közegészségügyi tanácsához, amelyben kérte, hogy a közkórházi alkalmazottak kezdőfizetését — mint a klinikák — 3000 koronában állapítsa meg, mely a szolgálati évek figyelembe vételével fokozatosan emelkedjék legalább 6000 koronáig. Szövetségünk ezen kérése, ha a mai drágaságot figyelembe vesszük, a legszerényebb igényeket foglalta magában és már nem is helytállók.

Kérelmünkkel szemben a munkaügyi bizottság f. é. május 18-án tartott ülésében a fővárosi üzemek munkásainak bérét 21%-kal felemelni javasolta, a tanács a közkórházak központi gazdasági hivatalának a közegészségügyi ügyosztály által előterjesztett javaslatára — hivatkozva ugyancsak a nagy drágaságra — a törzsfizetéseket f. é. június 1-től kezdve általában 21%-kal felemeli és ezenfelül a kórházon kívül lakók labkberét 600 K-ról 1000 K-ra, a ruházati és ruhamosási átalányt pedig havi 500 K-ról 1000 K-ra emeli fel.

Ehhez képest a tanács az ápoló- és ideiglenes szolgáló és munkás személyzet havi fizetését — a labkber és ruházati átalányon kívül — f. é. június 1-től kezdődőleg a következőképpen állapítja meg:

Ápoló személyzet:

Szülésznő 2000—2400 K, dajka 2200 K, felügyelő ápolónő 2800 K, ápoló, ápolónő 1800—2000—2400 K, műtős, műtősnő 2000—2400 K, laboráns és röntgen kezelő 2000 K, apáca-ápolónő 1200 K.

Szaktanácsok, segédmunkások és ideiglenes szolgálók:

Főkertész 14.000 K, kertész 5000—11.200 K, szakács 7000—13.500 K, fűtő és tüzelőanyag hordó 2000 K, munkavezető 2400 K, mészáros 4600 K, gazdasszony és szakácsnő 3000 K, fűtő 3000 K, munkavezető és főzölány 2200 K, ideiglenes szolgáló és segédmunkás 2000 K, takarítónő, konyhalány 1800 K.

Teljes részletes kimutatásban közöljük le ezen újabb fizetés rendezését a fővárosnak, mely f. é. június 1-ével lép érvénybe. Meg kell azonban emlékeznünk arról is, hogy az alkalmazottak és maga a szövetség vezetősége sincsen megelégedve ezen bérrendezéssel és mint a múltban, úgy most sem fogja elmulasztani, hogy adott alkalommal újabb memorandummal forduljon a főváros illetékes ügyosztályához.

Ismétetlen kell hangsúlyoznunk, hogy a *becsületes, lelkiismeretes munka* egyedüli feltétele a mai súlyos viszonyokban az alkalmazottak fizetésének *igazságos és méltányos rendezése*. Ezt kívánja a Szövetségünk és ezt kívánják az alkalmazottak is, amiért nem szűnünk meg harcolni.

Arató-ünnepély.

A Magyarországi Fűrdőalkalmazottak Országos Szakegyesülete — mely Szövetségünk kebelébe tartozik — mint a múlt évben, úgy az idén is f. é. július 1-én (vasárnap) d. u. 4 órai kezdettel a Gellérthegyén Szirtesi út 11. sz. a. „Tündérlak” nagyvendéglő összes kerti és fedett helyiségében arató-ünnepélyt rendez. Az ünnepély fővendégségét *Bánlaky Géza* vezérigazgató úr, a védnökséget *Zombory István* úr, a Széchenyi-fürdő igazgatója és *Hlinka Bela* úr, a Császárfürdő igazgatója tölti be. Főrendezők: *Nagy Pál* és *Bugyáki Ferenc*, akik mellett egy száztíz bizottság munkálkodik az ünnepély fényes sikerén.

Az ünnepélyen érdekesebbnél-érdekesebb tár-

sasjátékok lesznek, valamint több műsorszám. Külön is kiemelendő a Budapesti-Tabáni Dalkör, mely sok szép dallal fogja a vendégeket szórakoztatni. Esős idő esetén egy héttel későbbben tartatik meg az ünnepély. Jó ételről, italokról gondoskodás történik, valamint kitűnő zenéről is.

Az ünnepély iránt már is oly nagy az érdeklődés, hogy a múlt évit, mely minden várakozást kielégített, felül fogja múlni.

Kérjük a résztvenni óhajtokat, hogy jegyeiket már előre váltsák meg, miáltal a rendezőségnek a munkáját lényegesen megkönnyítik az ünnepély napján. Személyjegy vig. adóval 200 K, családjegy vig. adóval (3 személy) 500 K. Jegyek a rendezőségnél, a fürdőkben és a Szövetség helyiségében (VII., Dohány-u. 74. I. em. 16. sz.) a titkárságnál kaphatók. Aki kelemesen és jól akar szórakozni, az az arató-ünnepélyen jelenjen meg.

Képesítésünk ügye.

Lapunk hasábjain már sokat foglalkoztunk a betegápolók és fürdősök képesítésének ügyével, mely nézetünk szerint a közegészségügy egyik legfontosabb pontját képezi. És hogy ez nemcsak a mi álláspontunk és régi óhajunk, hogy ez végre megvalósuljon, módunkban áll ez alkalommal e kérdést illetékes szakkörök által 1909. évre visszamenő tervezetekkel is bizonyítani.

Lapunk hasábjain helyet adunk e tervezetek részletes ismertetésének, hogy a nagy nyilvánosság is megismerhesse azokat és lássa azt, hogy a betegápolás képesítéshez kötése szakemberek szempontjából is mily nagy fontosságú és horderejű kérdést képez.

Több mint másfél évtizeddel ezelőtt a legnagyobb körültekintéssel készültek ezen tervezetek, melyek, ha megvalósítottak volna, ma mindazok az anomáliák, amelyek a betegápolás terén mutatkoznak és amelyekre az illetékes tényezők oly előszerttel szoktak hivatkozni, ha az alkalmazottak ügyeinek rendezése kerül szóba, mind kivólnának már küszöbölve.

És mert ilyen anomáliák vannak, melyekre mi már számtalanszor mutatunk rá és ép ez oknál fogva nem szűnünk meg minden adott esetben újból és újból az illetékes köröknél a betegápolók és fürdősök képesítése ügyét szorgalmazni, mely nézetünk szerint egyik legfontosabb gyógyító írja e bajok megszüntetésének. Sajnos, azonban azt látjuk, hogy a közegészségügy jelenlegi intéző körei is abba a súlyos és eléggé el nem ítéltető hibába estek, mint az elődeik, hogy e kérdésen elrágódnak éveken keresztül, egymásnak el is mondják, hogy e bajon segíteni kell, azonban ennél tovább menni nem tudnak, vagy talán éppen nem is akarnak.

A betegápolás ügyét rendezni hivatott egyik tervezet, mely birtokunkban van, 234/1908. számmal van jelezve és a következőképen szól:

Kelt az Országos Közegészségügyi Tanácsnak 1909. évi január hó 7-én tartott üléséhez.

Nagyméltóságú Belügyminiszter Ur!

1908. év október hó 30.-án 132955 sz. a kelt felhívás folytán az országos közegészségügyi Tanács a következőkben terjeszti elő véleményét:

1. Az országos közegészségügyi tanács közegészségügyünk, különösen kórházügyünk érdekében szük-

segesnek tartja, hogy a hivatásos betegápolás ügye országosan rendeztessek.

2. A rendezésnek abból az alapelvből kellene kiindulni, hogy a hivatásos betegápolás hivatalosan megállapított képesítéshez legyen kötvé. Előbb-utóbb el kell érkeznii annak az időpontnak, midőn a betegápolással, különösen kórházakban, csakis hivatalosan képesített ápolóknak szabad foglalkozniok s minthogy ez máról-holnapra el nem érhető, ennek általános érvényesítésére egy bizonyos átmeneti időt, pl. 5. vagy több időt lehetne megállapítani, amely idő leteltével nyilvános intézetekben csakis hivatalosan képesített ápolók volnának alkalmazhatók.

3. Hogy ezen célt elérhessük, legelőször is szükséges volna a fenálló ápolóegyesületeket, amelyek épen az alapszabályokban elvállalt ezen kötelezettségüknek, hogy ápolókat képeznek, a valóságban meg nem felelnek, ezen feladatuk teljesítésére kötelezni, ellenkező esetben pedig azzá változtatni, amivel ma tulajdonképpen foglalkoznak, t. i. helyszerező intézetekké. Kérjük, hogy újabb ilyen egyesület alapszabályait ne méltóztassék jóváhagyni, mivel semmi biztosíték nincs arra, hogy az ápolók kiképzéséről gondoskodni képesek volnának.

4. Ápolók rendszeres kiképzésével már majd 25 év óta csakis a vörös-kereszt-egylet foglalkozott, az elmúlt év óta azonban már a „Gondviselés” egyesület is megkezdte első tanfolyamát, első sorban oly ápolók kiképzésére, minőségüknekél fogva inkább magán ápolásra valók. Örömmel értesültünk, hogy a „Gondviselés” is-azon esetre, ha Nagyméltóságod a betegápolás ügyét országosan rendezni kegyeskednék — a legnagyobb készséggel szegődnek ennek az iparkodásnak sz. lgalatába.

5. Legfontosabb, hogy az ápolójelöltek kiszemelésénél minden egyes jelöltnek előéletét ha kell hatóságilag megállapítsuk, mert igazán elszomorító, napnap után látunk azt, hogy a szegény betegek gondozása néha kikre van bízva.

6. Kérjük Nagyméltóságodat, hogy a „Gondviselés” egyesületben kiképzett ápolókat, ép úgy, mint a vörös-kereszt egyesületi ápolóknakkal történt, hivatalosan képesített ápolóknak elismerni és kimondani méltóztassék.

7. Elismeréssel kell kiemelnünk, azt a feláldozó iparkodást, amelyet eddig a felekezeti és rendi ápolónők kifejtettek, de másrészt kívánatosnak kell tartanunk, hogy ezentúl felekezeti alapon működő ápolók — férfiak és nők (apácajelöltek) — is részesüljenek elméleti és gyakorlati kiképzésben és hivatalosan képesítésük is csak úgy ismertessék el, ha az alább felsorolandó fórumok valamelyike előtt a képesítési vizsgát letették.

8. Minthogy pedig, különös tekintettel az átmeneti időszakra, kellő számban ápolókat egyébként képezni nem volna lehetséges. Nagyméltóságod jelölne ki az országban azokat a kórházakat, amelyekben minden előfeltétel meg van arra, hogy ott ápolók kiképeztessenek. Evvel közelítenők meg a külföld sok helyén már régebben divó és bevált azt az eljárást, hogy minden kórház maga nevelni és képezni magának az ápolóit.

HIREK.

Értesítés. Lapunk t. olvasói ezúton értesítjük, hogy szövetségünk által f. évi június havában tartott választmányi ülésén határozatot hozott, hogy

lapunk a nyári szünetre való tekintettel augusztus 1-én nem jelenik meg. Legközelebbi számunk így szeptember 1-én fog megjelenni.

Halálozás. Szövetségünk kipróbált, régi, hű tagja Gyenei Rózsi ápolónő 21 éves korában hosszú szenvedés után elhunyt. A halálát az egészségügyi alkalmazottakat legsűrűbben látogatott tüdővész okozta. F. évi június 12-én d. u. 5 óraker temették az újpesti temető halottasházából Temetésén Szieben József főltkár, valamint a szövetség több tagja vett részt.

Adományok. Fürdős-szakosztályunknak adományozott: Peredi Balázs 500 K., Cselovszky Pálné 300 K., Pável Gézáné 50 K., öz. Farlay Jánosné és Kiss Molnár István 20 K. — **Betegápoló szakosztályunknak:** Lenti Istvánné 1500 K., dr. Selley Józsefné 1000 K., Ravasz Róza, öz. Horváth Gyuláné, dr. Paulovits Sándorné, Krausz Józsefné 500 K., Sütő Margit 410 K., Huszár Mária Edith 300 K., Czich Henrikné 220 K., Imre Jánosné, N. N., Mészáros Józsefné, Tóth Kálmánné 200 K., Pajor Mária 130 K., Szt. Margit kórház ápolónő személyzete 90 K., Török Julia, Németh Mária 80 K., Varga Julianna 40 K., Potkán Ilona 32 K., Dömötör Julianna 15 K., Lőrinc Erzs, Kapás Margit, Antal Amália és Kiss Angella 10 K. — **Szövetségünk könyvtára** részére Korzener Pálné 10 drb. könyvet adományozott. — **Zászlóalapkunkra:** Muntyán Gyuláné 1000 K., Heril Róza, Tizedes János, Antal Istvánné, Sütő Margit 500 K., Bezerédi Julia, Ordán Mária, Fülöp Teréz, Baló Mária, Magyarosi József 200 K., Péter Rózsi 100 K.-át adományozott, melyért ezúton mondunk hálás köszönetet.

T. Tagjainkhoz! Kérjük t. tagjainkat, hogy tekintettel a tagdíjaknak 100 K-ra történt felemelésére a befizetést a jövőben csak nagyobb pénznemben eszközöljék.

Sólet. Ez a cím olyan sós bab-féle főzeléket jelent. Ilyenféle eledellel táplálják újabban hetenkint egyszer az új szt. János kórház ápoló személyzetét. Ez az ehetetlen eledel legnagyobbbrészt a moslékba kerül, senki sem eszi meg. Arra vagyunk kíváncsiak mire jó az ilyen lehetetlen eledelt készíteni, amiben van bab is, krumpli is, hús is, tészta is, szóval mindenféle — ha nem eszi senki?

Embortelenség. Ami sok az sok. Ezerötszáz koronát fizetni havonta s abból egy eltörött gyecsészéeri ötszáz koronát levonni igazán felháborító. A közkórházak gondnokságai egyáltalán nincsenek belátással, amikor ezt a nem tudjuk kitől eredő utasítást teljes szigorúsággal végrehajják. Tessék végre tudomásul venni, hogy egy-egy háztartási alkalmazottnak ma 15—25 ezer korona fizetésük van havonta s ha véletlenül eltör egy tárgyért, vagy poharat nem vonják le rögtön az árát a fizetéséből. Az ápolónővel is megeshetik, hogy nagy idegölő elfoglaltsága közben valami edényt néha véletlenül eltör. Na ennek az árát aranypartásban vonják le, tessék aranypartásban adni a fizetést is!

FOGAK FENYVESI-nél

legszebbek, legjobbakk és legolcsóbbakk.

Szájpadlás nélküli fogak, koronák, hidalások, tökéletes rágóképeséggel, kaucsuk, arany vagy aranypótlóban. Foghúzás, tisztítás és tömés. Videkieknek 1-2 nap alatt. E lap olvasóinak rendkívüli árengedmények.

FENYVESI JENŐ fogászati műterme

Budapest, VII. Thököly-út 6. Keleti p.-udvarral szemben.
(Nefejeits-utca sarok). Fogad este 7 óráig. Vasárnap délig.